

**ת"פ 57460/09 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
נגד פלוני (עצייר)**

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 23-09-57460 מדינת ישראל נ' פלוני (עצייר)

לפני כבוד השופט אביב שרן

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עוזד ליאור בר עמי

נ ג ד

פלוני (עצייר) הנאשם

ע"י ב"כ עוזד פאדי חמדאן

זכור דין

כתב האישום המתוקן; הודהת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1982, הורשע על פי הודהתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפני, ב-2 עבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ג-1977; **תקיפה סתם (קטין ע"י אחראי)**, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין; **והפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם 2 ילדים. הם התגוררו ביישוב זמר.

על **פי האישום הראשון** - ביום 24.9.23 בשעה 13:00 חזר הנאשם לבית וחול לצעוק. באותה עת באה אל הנאשם בתו והוא היכה אותה עם ידו על כתפה. המתלוננת צילמה את המכחה שעלהגב הילדה באמצעות הטלפון הנייד שלה. כאשר ראה זאת הנאשם הוא החזק את המתלוננת בידה, עיקם אותה, צבעת אותה בבטנה ואחז בצווארה באמצעות ידו. הילדה צעקה לעברו של הנאשם שהטלפון הנייד אינו מצוי אצל המתלוננת אלא אצל אחיה הקטן. משחיחין הנאשם שהטלפון לא מצוי בידי המתלוננת, שיחרר את אחיזתו ולקח את הטלפון מהבן הקטן. מיד ובסמוך ל採取ה המתלוננת את הילדה לתחנת המשטרה. כשהגיעו השוטרים לבית כדי לאייר את הנאשם, הוא סירב להתלוות אליהם לתחנה.

כתוצאה מעשי הנאשם נגרמה למATALוננת חבלה בדמות סימן כחול ואדום בידה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

על פי האישום השני - בחודש אוגוסט 2023 התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלך נסיעתם ברכבת. בעקבות הוויכוח יצא הנאשם זורק חפצים מתוכה הרכב החוצה. כאשר קמה המתלוננת ליצאת מהרכב, בוטה הנאשם את הדלת לכיוונה ופגע בה.

טייעוני ב"כ הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירותו עצם ביצוע הנאשם. הוא הדגיש שהאלימות שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת בוצעה לנגד עין ילדיהם הקטנים. עוד הפנה לתקיפה של בתו הקטנה ולאופי התקיפה של המתלוננת, אשר הותירה בידי חבלה (**תע/3**). התובע הפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על החמרה בענישה ככל שמדובר בעבירות אלימות תוך המשפחה, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשים מאסר לריצה בעבודות שירות 24-24 חודשים מאסר. באשר למקום העונש בתוך המתחם הפנה ב"כ המאשימה לעובדה של הנאשם 8 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, סמים ורכוש, ו-2 הפסוקות הלילים בשל היעדר שירותי לעמוד לדין. עוד הפנה לעובדה בגין הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 3 חודשים מתיק קודם וכן תלואה ועומדת נגדו התחייבות כספית להפעלה (**תע/2**). התובע הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם, מיום 23.4.10.23, וטען שניתן ללמידה ממנו על הרקע למשעים, על העובדה שהנאשם סובל מתחלואה כפולה ואינו מטפל בעצמו, ועל העובדה שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו. לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה להפעיל את עונש המאסר על תנאי התלי ועומד נגד הנאשם ולגוזר עליו עונש שלא יפחט מ-15 חודשים מאסר, לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה. כמו כן, ביקש להפעיל את התחייבות התלויה ועומדת נגד הנאשם מתיק קודם.

3. ב"כ הנאשם ביקש להתעלם מדברי הנאשם לפסיכיאטר המדווח במסגרת בדיקתו לצורכי הכנת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו, בהיותם בלתי קבילים. הוא הפנה לעובדה שמדובר בנאים הסובל ממחלה נש� מסוג סכיזופרניה פרנוואידית ועל רקע מחלת זו יש לבחון את התנהגותו המtauורת בכתב האישום המתוקן. הוא הפנה לגילוין הרשעות הקודמות של הנאשם שם מצוין שבאוקטובר 2022 וביוני 2021 הופסקו ההלילים נגדו בגין היעדר שירותי לעמוד לדין. ב"כ הנאשם טعن שמדובר בעבירות אלימות שאין ברף חומרה גבוהה, הפנה לעובדה שהנאשם בעל קשיים לא מbowלים, וביניהם אי קבלת טיפול. נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה, שב והודה לפני בית המשפט גם במעמד הטיעונים לעונש. לפיכך, נוכח מחלת הנפש ממנו סובל הנאשם, כמו גם נסיבות חייו המורכבות, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם נמוך, וזאת בשל הקربה לשיג לאחריות פלילית, כמשמעותו בסעיף 40(ט)(א)(9) לחוק העונשין. לפיכך, עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה, להפעיל את עונש המאסר על תנאי התלי ועומד נגד הנאשם, ולהסתפק בתקופת מעצרו (מיום 24.9.23).

דין והכרעה

4. אין חולק בדבר הערכים החברתיים המוגנים בעבירותו עצם ביצוע הנאשם שעוניים שמירה על שלמות התא המשפחתית ומונעת פגעה בו; שמירה על שלמות גופו ושלמות חייה של המתלוננת ושל בתו הקטנה של הנאשם; מניעת פגעה בשלות חייה של המתלוננת והבט בביתן-מבצרן; ומונעת חשיפת ילדים קטנים לאלימות תוך התא המשפחתית. ולענין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שמירה על תפקודם התקין של השוטרים הממלאים תפקידם על פי דין ומונעת הפרעה להם.

5. מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים במקרה דנן אינה מועטה, אך גם אינה מצויה ברף חומרה גבוהה של עבירות האלים במשפחה - Machzit HaShua'a, הנאשם היכה את בתו הקטנה, שעל שלומה ובטחונה הפיזי והנפשי הוא אחראי, בכתב. הוא עיקם את ידה של המתלוננת, צבע אותה בבטנה ואחז בצווארה - הכל בשל העובדה שהעה לצלם את המכחה בגבהה של הילדה. כתוצאה מתקיפתה של המתלוננת נגרמה לה חבלה ביד בדמות סימן כחול ואדום. בהזדמנות אחרת, בעט הנאשם בדلت הרכב באופן שפגע במתלוננת. ענין לנו, איפוא, בשני אירועי אלימות, שהופנו כלפי המתלוננת, כשבאחד מהם הינה הנאשם אף את בתו הקטנה.

מайдך, המכחה שנותן הנאשם לילדה לא הייתה בעוצמה גבוהה, וכן גם תקיפתה של המתלוננת לא הייתה ברף חומרה גבוהה, וזאת מבליל להקל ראש בסימן האdom שנוטר בידה (**תע/3**).

6. אמר שחרף מצבו הנפשי של הנאשם, אשר כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו מיום 23.10.23, הוא מוכר כסובל מסquizופרניה פרנואידית ומהפרעה אפקטיבית דו קוטבית או הפרעה דליזונאלית, לא ראוי לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם מקל (להבדיל מקביעת עונשו במקום נמוך בתוך המתחם שייקבע) בשל קרבה לסיג לאחריות פלילית, כהוראת סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין.

כידוע, "קרבה לסיג לאחריות פלילית, גם אם לא נחזה הרף המביא לפטור מאחריות, מהוות נסיבה שיש להתחשב בה בעת גזרת עונשו של הנאשם" (ע"פ 207/20 אופיר נ' מדינת ישראל (3.5.22), בפסקה 124). כדי להוכיח נסיבה מקלה לפי סעיף 40ט(א) לחוק על הנאשם לעמוד ברף ההוכחה הנדרש במשפט האזרחי, דהינו במאזן הסתברויות (סעיף 40י(ג) לחוק העונשין; ע"פ 19/19 4442 מדינת ישראל נ' שווז (13.11.19), בפסקה 11). בהקשר זה נקבע שדי שיקבע כי הנאשם "סובל מהפרעה נפשית משמעותית, וזאת מבליל קבוע ממצא חד ממשעי באשר לקיומה של מחלת נפש של ממש" (ע"פ 4312/11 פלוני נ' מדינת ישראל, (10.6.13), בפסקה 11). כך נקבע בע"פ 10416/07 דולינסקי נ' מדינת ישראל (7.12.09), בפסקה 11 -

"השאלה מה המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש, היא שאלה 'כמותית', שאיני רואה קבועה בה מסורות. כל מקרה יש לבחון לגופו על פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל פי נסיבותו האישיות של הנאשם. מכלול הנטיות הקשורות למבחן העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלת בעיטה יכולתו - לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34 - להבין את אשר הוא עשה או להימנע מעשיית המעשה. על מידת הפגיעה ביכולתו של מבצע העבירה להבין את מעשונו או להימנע ממנו, ניתן ללמידה ממכלול הראיות, לרבות מעשי של מבצע העבירה לפני האירוע, במהלךיו ולאחריו וכן מחוות דעת מומחים".

קריטריונים אלה ממשיכים להנחותינו אף לאחר קבלת תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.16), בפסקה 4; ע"פ 20/20 5374 מדינת ישראל נ' פלוני, (16.10.21), בפסקה 12).

7. במקרה שלפני, כאמור, אין חולק שהנאשם סובל ממחלה נפש, ואולם, לא נשמעו הוכחות בתיק ולא הובאו ראיות בדבר מצבו הנפשי הספציפי בעת ביצוע העבירות או בסמוך לפני ביצוען, דוגמת הודעותיו במשטרת; התיחסות השוטרים למצבו בעת מעצרו; עדויות המתלוננת וילדיו; או עדות מומחה מטעמו.

לפני נתונים העולים מוחות הדעת הפסיכיאטרית מיום 4.10.23 ומגילון הרישום הפלילי של הנאשם. מוחות הדעת עולה שהנ帀ט אכן מוכר כסובל מסכיזופרניה פרנוואידית, מתќים מהבטחת הכנסתה, מגיל 15 משתמש בתדרות גבוהות בקנabinואידים, ובחמש שנים האחרונות משתמש גם באלכוהול ובקנאביס סינטטי ("ニיס גאי"). בעברו שני אישפוזים, מוניי 2021 ומאוקטובר 2022.

במשך אחרון, מיום 7.9.23, בשבועיים לפני מועד ביצוע העבירה מושא האישום הראשון, נכתב כי המתלוונת מסרה שהוא שותה אלכוהול ומעשן קנאביס מספר פעמים בשבוע, והנ帀ט תיאר מצב רוח "בסדר", תיאבן ושינה שמורים, ומתלו צין: "לא רושם כתע לתרסנים אפקטיביים מג'וריים, פסיכואה או מסוכנות. בהעדר תסמים פסיכיאטריים מג'וריים, אין הכרח כתע בטיפול רפואי".

גם בבדיקה הנ帀ט על ידי הפסיכיאטר המחויז, נאמר כי הנ帀ט "מודע צלול, התמצאות תקינה, שקט פסיכומוטורית ומשתף פעולה... מהלך חשיבה מאורגן ללא הפרעות... לא רושם שמדובר במחשבות שווא... לא עדות לתוך פסיכוטי... לא נראה הלווצינטורי".

ובsicום הבדיקה נאמר כי "מחלתו נמצאת בהפוגה והוא אף עובד כוּמיים בשבוע. בבדיקה לא נצפתה פרודוקציה פסיכוטית כלשהי והנ"ל שומר על כושר שיפוטו". לפיכך, נקבע שמחלתו נמצאת בהפוגה מלאה והוא כשיר דינית לעמוד לדין, ובעת ביצוע העבירות, בסביבות גבוהה מצבו היה דומה להיום, ככלומר הבין את טיב ואת תוכנות מעשי.

8. **במצב דברים זה, לא נמצאה סיבה מוצדקת לקבוע בעניינו של הנ帀ט מתחם עונש הולם אחר, מקל, בשל קרבה לסייע לאחריות פלילית, אך בשל העובדה שהוא סובל מסכיזופרניה פרנוואידית (שאין חולק שהיתה ברמיסיה בסמוך לפני ביצוע העבירות), ולפיכך, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כמו גם מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר.**

[וראה גם: ע"פ 4283/22 **בஅchit נ' מדינת ישראל** (1.12.22); ת"פ (מחוזי ת"א) 34635-11-22 **מדינת ישראל נ' גרינפלד** (7.1.24); ת"פ (מחוזי מרכז) 481-04-20 **מדינת ישראל נ' כהן** (26.7.23).]

9. **יחד עם זאת, נוכח מצבו הנפשי המורכב של הנאשם, כמפורט לעיל, מצאי למקם את עונשו קרוב לתחתי מתחם העונש ההולם. להלן טעמי:**

א. **הנ帀ט כבן 41, נשוי למתלוונת מזה כ-5 שנים, אב לשני ילדים קטינים.**

ב. **אמין לנ帀ט 8 הרשעות קודמות מתחום האלים, הסמים והרכוש, אך הוא מעולם לא נדון לעונש מאסר זהו, למעשה, מסרוו הראשו.**

ג. **הנ帀ט סובל ממחלה נפש ובעברו שתי הפסיקות הלילים (מן השנים 2021 ו-2022).**

ד. **אמין נגד הנ帀ט תלוי עונש מאסר על תנאי בין 3 חודשים בגין עבירות אלימות, אך העבירה הקודמת לא בוצעה כלפי המתלוונת או כלפי בן משפחה. יחד עם זאת, בהיעדר טעמי מיוחדים, יש להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר לעונש המאסר שיוטל בתיק זה, זאת נוכח הוראות סעיף 58 לחוק**

העונשין.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר הליך גישור שהתנהל לפני, ונטל אחראות מלאה. ה.

ב"כ המאשימה, במסגרת טיעוני לעונש, טען שהנאשם לא נטל אחראות על מעשיו, ועל כך למד מדבריו הנאשם לפסיכיאטר. ב"כ הנאשם התנגד להפניה זו, טען שמדובר בדברים שאינם קבילים ואף ביקש לזמן את הפסיכיאטר שעריך את חוות הדעת לצורך חקירתו על הדברים.

בח初恋י, דחיתי את בקשה ההגנה לזמן את הפסיכיאטר לצורך חקירתו אודוט דברים שהנאשם אמר לו, לכאהרה, בעת בדיקתו. הטעם לכך כפול - ראשית, בחולף כ-4 חודשים ספק אם אותו פסיכיאטר יזכיר את הסיטואציה ואת הדברים שאמר לו הנאשם וסביר שהיה מסתמן על דברים שנרשמו על ידו בדף העבודה במהלך הבדיקה, כפי שיופיע ב חוות הדעת; שנית, זהה הטעם העיקרי, חרף העובדה שבשאלת העקרונית יתכן שאמרת נאשם שניתנה בפני פסיכיאטר במסגרת בדיקת הנאשם לצורך הכנת חוות דעת פסיכיאטרית לבחינת שירותו לעמוד לדין קבילה, הרי שלא ראוי להעניק להם משקל, זאת נוכח העובדה שכאמור הנאשם עמד לפני פעמים - בעת הצגת הסדר הטיעון ומתן הכרעת הדין בעניינו, ובעת הטיעונים לעונש - ובשתי הפעמים שבוהודה בפה מלא במילויו והתרשם מהודאותו כנה ומוגלה בה נטיית אחראות. זאת ועוד, המאשימה לא חלקה על טיעוני ההגנה לפחות במהלך החקירה המשפטית והודה הנאשם במילויו לו ושיתף פעולה.

משכך, לא ראוי להעניק משקל לחובת הנאשם לדברים שנאמרו על ידו, לכאהרה, לפסיכיאטר שעריך את חוות הדעת בעניינו.

[לשאלת קבילות אמרת נאשם שנאמרה לפסיכיאטר במסגרת הערצת כשירות נפשית, כמו גם הסתמכות על האמור בה, ראה: תפ"ח (ח') 3031-06 **מדינת ישראל נ' שלגין** (19.4.07), עמ' 12-14; ע"פ 7848/03 **אבל נ' מדינת ישראל** (29.9.05), פיסකאות 4-5].

. שונים הם פני הדברים באשר לנתחנים העולים מחוות הדעת הפסיכיאטרית אודוט רקעו של הנאשם, עובדת היוטו סובל מתחלואה כפולה - מחלת סכיזופרניה פרנוידית, שימוש בסמים ובלכוהול ואי נטיית תרופות. נתונים אלה עומדים בבסיס חוות הדעת והערכת המומחה, היוו חומר רקע לאבחןתו של המומחה - עליה אין חולק - ולמעשה, הם חלק מהביקורת הכלולת העומדת בסיס חוות הדעת.

שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, כמו גם שימוש בלתי מבוקר בלכוהול, הם נתונים מגברי סיכון בעניינו של הנאשם.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים: 10.

א. 7 חודשים מאסר בפועל, למין יום מעצרו, 24.9.23.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בין ה-3 חודשים התלו וועמד נגד הנאשם מת"פ (נת') 21657-12-20 (גור דין מיום 1.2.22) במצבבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 10 חודשים מאסר מיום מעצרו, כנזכר.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא עברו כל עבירות אלימות.
ד. אני מפעיל את ההתחייבות על סך 2,000 ₪ עליה חתום הנאשם במסגרת גזר הדין בת"פ (נת')
21657-12-20 (מיום 1.2.20). הנאשם ישלם סכום זה ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל
ביום 15.6.24. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ኖכח העובדה שככל פיצוי שייפסק לטובת המטלוננט ישולם מן הכספי המשותף, וכשהנאשם נתון במאסר, ונוכח החבלה
הקללה שנגרמה למטלוננט, ראוי להימנע מלחייב את הנאשם בפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז בתחום 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשפ"ד, 03 מרץ 2024, בנסיבות ב"כ המאשימה, עו"ד חן שפירא, הנאשם ובאות-
כוחו, עו"ד מג'דולין בשארה ממשרד עו"ד פדי חמдан.